

skyld, at jeg tør sige det — fra min Side om, hvad han skulde bruge som Skatteobjekt, vil jeg sige: en direkte Formue- og Indkomstskat. Jeg tør forstikke den høitæredede Finantsminister, at dersom vi fik en Formue- og Indkomstskat, hvorved der kunde indkomme et Beløb tilnærmelsesvis saa stort som det, der vilde indkomme efter dette Lovforslag, vilde hans Venner omkring i Landet og det andet Thing maaske, om jeg tør bruge det Udtryk, sætte et underligt Fystognomi op. Det ligger i Sagens Natur, at Folk af visse Samfundsklasser ikke saa gjerne se en direkte Beskatning af den Bestaaffenhed, som jeg her tillader mig at foreslaa, og det er meget muligt, at den varme Begeistring for Besættningssagen osv. vil komme til at gaa nogle Grader ned med Hensyn til Styrke. Det er muligt, siger jeg; men vi Andre have særlig for Die at undgaa at faae for høi Bestatning paa det, som man kalder for Livsfornødenheder. Stjøndt jeg nu ganske vist ikke vil paastaa, at Brændevin i den Grad er Livsfornødenhed som meget Andet, er det dog blevet saa indgroet i vort Folks Bevidsthed, at det bruges stadig. Der er mange andre Ting, man ogsaa kunde undvære; hvad skulde det f. Ex. være i Veien for at undvære Kaffe? Der er mange Ting, man kunde undvære, naar man skulde tale om det, men som ere blevene Nødvendighedsartikler, saa at det bliver os vanskeligt at undvære dem, saa meget mere, som der i ethvert civiliseret Folk er og har været Drikke, der, om jeg maa bruge det Udtryk, kunne sætte Humøret lidt op. Nydelser af spirituøse eller berusende Drikke har været fælles for alle civiliserede Folk, ganske vist forskjelligt efter de forskjellige Egnes og Folks Bestaaffenhed.

Nu er der ogsaa det med Hensyn til det, som er Nr. 1 i Forslaget, om Bestatningen af Øl. Det er en Selvfølge, at baade jeg og vel de fleste i denne Sal lettere kunne gaa med til Bestatning af Øl end i og for sig til Bestatning af Brændevin. For det Første er det jo ikke meget Brug paa Landet at drikke bairisk Øl til dagligdags; men det er mere Brug i Middelfstanden i Byerne og i Kjøbenhavn. Middelfstanden i Provindsbyerne og her i Kjøbenhavn spiser næppe et Maaltid Mad, uden at der er bairisk Øl paa Bordet. Ved en Ølstat bliver det dog lagt en Skat paa Middelfstanden, som vil have ikke saa ganske ringe Virkning, og det er min Overbevisning, at den vil føles, og maaske føles i lige saa høi Grad der, som Bestatning af Brændevin vil føles paa Landet. Sagen er nemlig den, at vi have for Tiden ikke Noget, som godt kan træde i Stedet for bairisk

Øl; det har nu en Gang indarbejdet sig saadan i Befolkningen, at det er vanskeligt at faae Noget, som kan erstatte det. Dersom der nu var det Forhold til Stede mellem den høie Regjering og dette Thing, at Thinget vilde sige: Ja, det er aldeles nødvendigt, naar der bliver det, man kalder Øbbe i Statskassen, at faae nye Skatteobjekter, maatte og kunde der selvfølgelig forhandles med noget Haab om at faae gennemført ogsaa Bestatningslove paa den Maade, der her er foreslaaget. Men den Anvendelse af § 25 i Grundloven, som jo har været gjældende i en Del Aar, har jo til Følge, at vi her i denne Sal, der ere valgte som Repræsentanter for den store Befolkning paa Landet, vanskeligt kunde være med til ad lovlig Vej at bevilge nye Skatter under de Forhold, som her ere til Stede, og det saa meget mere, som der virkelig omkring i Landet især har været Misnøie, endogsaa i sagthindige Kredse, med den Maade, hvorpaa saa store Midler ere anvendte, navnlig til Besættningen. Det, der gjøres Fordring paa i den lavere stillede Del i Samfundet, og med Rette, er først og fremmest en bedre Forsjorgelse paa deres gamle Dage og dernæst Fritagelse for Bestatning af de Gjenstande, som særlig høre med til Livets Nød-tørftighed. For at disse Fordringer kunne tilfredsstilles, vil der maaske kunne blive Spørgsmaal om at bevilge nye Skatter. I hvert Fald kan jeg ikke forstaa — ja undskyld, jeg kommer ind paa det, det hører ikke hjemme her, men jeg kan ikke forstaa, hvordan det skulde gaa til, hvis det Skattelovforslag, vi faae forleden Dag fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), skulde gennemføres; det gaar over min Forstand. Jeg kan ikke indse, at man paa den ene Side kan ville ophæve en hel Del indirekte Skatter og paa den anden Side forlange, foreslaa Ophævelse af den direkte Skat. Det kan ingen Regjering gaa ind paa, hverken af Høire eller Venstre. Men saa meget er vist, at hvis vi kunne komme ind i et andet Spor og undlade at bruge Statens Midler paa den Maade som nu, kunde jeg for mit Bedkommende være med til en direkte Bestatning gjennem Formue og Veilighed, naar vi dergennem kunde opnaa Toldfrihed paa de Varer, som særlig komme den mindre bemidlede Del af Befolkningen til Gode. Jeg tror ikke, det naaes ad denne Vej. Jeg tror heller ikke, det bliver til Lov, i alt Fald ikke, som det er; men jeg vil være med til at stemme for Forslagets Overgang til 2den Behandling og selvfølgelig for et Udvalgs Medtættelse. Jeg kunde ogsaa under visse Forhold gaa